

Svatá Gryble

Konec i začátek.

Gyram

*Tam kde selhává víra, Gyram
zasahuje*

"Řekl si "To je kurva nuda" a v ten moment vytvořil veverky."

Kapitola první

Počátek

Na začátku nebylo nic. Všude jen prázdnota barvy nebarevné a tvaru abstraktního. Myšlenka zde nebyla nic stejně jako zde byla vším. Tok času připomínal spíše jezero než řeku a jakoby zakrýval ohromný pytel tvořený svým obsahem svůj obsah. Až z ničeho nic se čas rozpohyboval a věci, které byly doteď uvězněné pod slubkou nehybnosti se hýbat začali. A tak byl stvořen on. Jediný poutník světa, který ještě nebyl vytvořen. Tak jako dítě po narození vidělo jediný cíl v ocucávání matčina prsu viděl i on svůj cíl v ocucávání času a prostoru. Stvořil tedy

něco pevného a něco řitkého. To řitké nazval nebesy a to tuhé bylo pojmenování zem. Zde se procházel tak dlouho monotóní krajinou bez hor a údolí až se rozhodl dělat detaily. A tak začal vytvářet stromy, moře, hory, údolí, louky a skály. Když byl poslední list zasazen do reality řekl si "To je kurva nuda" a v ten moment vytvořil veverky. Tyto veverky ho svou hravostí a roztomilostí fascinovali po dlouhé věky, které nejde změřit lidským životem. Vše začínalo dostávat rysy a jména. Sám se nazval Gyramem a tak jako si oblíbil jméno Gyram pojmenoval podle toho vše. Gyramland skýtal Gyramesa, Gzem, Gúdolí, Gyhory a celému Gyramvýchledu dominovala mocná hora Gyramount.

K čemu je ovšem taková krása veverkám když se zajímají jen o Gyramstromy, ve kterých žily? Tedy vzal Gyram svůj nehet a vystříhal ho do podoby své. Tento nehet pojmenoval podle sebe Gyram a právě tomu Gyramovi dal dech, který již veverky tak dlouho mohli využívat. Gyram obživil. V tom si řekl Gyram "Kurva to je nuda, chce to něco lepšího" a tak stvořil Gyramblesky, které bičovaly oblohu a zvolal "Ono to žije". Nyní byl spokojen.

Kapitola druhá

Stvoření

Nyní byl Gyram šťastný když viděl Gyrama hrát si s jeho milovanými veverkami. Avšak pak se stalo něco nečekaného. Gyram dostal hlad a veverky snědl. Gyram shlédl z Gyramebes a rozzuřil se. Po tom co si uvědomil, že brečí jako malé dítě řekl "Kurva to je slabý." a tak začal šlehat Gyramblesky. Nyní to vypadalo opravdu mocně. Gyram s veverkou v ústech se vystrašil "Co to kurva je?" zvolal. A tak mu Gyram z nebes

za trest vytvořil z jeho vlastního žebra vytvořil zkázu. Stvořil ŽENU! Za chvíli si ale mocný Gyram řekl. "Kurva to mu nemůžu udělat." Ženu hodil směrem do vedlejšího vesmíru a dal se znovu do práce. Po chvíli tu byl. A pojmenoval ho GYRAM! Až příliš pozdě zjistil, že Gyram je stejný jako ten předchozí ale už se mu to večer nechtělo předělávat a tak nechal dva Gyramy být. Ovšem Gyramové na Gzemi měli pořád hlad a tak snědli dvě další veverka. V tom se Gyram znovu rozzuřil a tak jako to udělal minule i teď vytvořil Gyrama třetího. Jak týdny plynuly Gyramové jedli čím dál víc veverek a mocný Gyram již byl unaven vytvářením dalších Gyramů. A tak se rozhodl to pořešit jinak. Nechám Vás ať se rozmnožujete sami. Tedy vytvořil Gyramům pohlavní systém aby se rozmnožili. Avšak tak jak je tomu u magnetů dva stejně výborné póli se odpuzují je to tak i u Gyramů a když Gyram s Gyramem splodili potomka byl to incest a vznikl z toho postižený Gyamar. Tento Gyram měl srostlé obočí a proto se ho většina Gyramů bála. Nezapadl avšak jak je u Gyramů známé jsou to moudří a dobří lidé a nechali Gymara žít v ústraní jako svého bratra, který měl prostě jenom zatracenou smůlu. Když to mocný Gyram viděl, řekl si že tohle by nešlo a tak jako to odkoukal od květin i Gyramy naučil jak se rozmnožovat. Gyramové tedy začali růst jako kytičky a jejich semínka se volně šířili Gyramlandem. Nyní bylo Gyramů opravdu hodně. Toho dne se ovšem stalo něco zásadního. Něco co otřásl celým Gyramlandem. Mocný Gyram zjistil, že nejen, že se množí oni se dokonce vyvíjí a to velmi rychle. Gyram tedy s plnou hlavou myšlenek ulehl do své Gyrampostele a usnul.

Kapitola třetí

Vzestup

Jak Gyram spal jeho děti na Gzemi se spánku neoddávali. Čím dál více pracovali na své vlastní dokonalosti aby se co nejvíce přiblížili svému vzoru Gyramovi jenž sedí na Gyramesích a popíjí Givo. Jejich úsměvy byly čím dál více laskavé, jejich lajdácké/frajerské mrknutí bylo čím dál

více rozšťácké a jejich hřiva byla čím dál více jasná a zlatá tak jako jejich oblíbený zlatavý mok Givo. Naučili se házet s hlavou tak dokonale, že jejich vlasy dělali obrazce, ale nebyly to obrazce trapné byly to obrazce propracované. Jednoho dle si Gyramové řekli "Kurva potřebuju helfnout." A tak se rozhodli vyslat jednoho z Gyramů, který měl úsměv ze všech nejstějnější jako ostatní a vlasy nejstějnější jako ostatní aby se vydal na mocnou horu Gyramount kde budou Gyramovi nejbliže. Gyram věděl, že na tuto horu se ještě žádný Gyram nedostal protože ta hora je tak strmá a tvrdá avšak stále měl naději. Byl to tuhý výstup ale vyplatilo se nahoře již čekal mocný Gyram. Gyram řekl "Ó mocný Gyrame pomoz nám chceme být jako ty" A tak Gyram obdržel desatero příkrášlení od mocného Gyrama. Když se Gyram vrátil mezi bratři zvolal "Jupí mám to". A tak Gyramové začali čerpat z prastarých znalostí mocného Gyrama a jejich vývoj byl ještě rychlejší. A jednoho dne mocný Gyram zjistil, že za dobu co pije Givo na Gyramesích Gyramové pod ním na Gzemi se již dostali tak daleko, že on sám je stejně nejlepší jako oni ostatní. A tak vzal korbel Giva jako dar a vydal se po hoře Gyramount směrem k ostatním aby se začlenil do jejich Gomunity. Během chvíle se zařadil mezi ně a nikdo již nevěděl kdo z Gyramů je Gyram mocný. Splynuli v jedno mocné Gyramstvo.

Kapitola čtvrtá

Odloučení

Ač byl každý Gyram stejný jako každý jiný ve stejný čas se nacházeli na jiných místech a tak poznávali jinné věci než Gyramové ostatní. Tak se Gyramové lišili, podle zkušeností které nasbírali. Avšak Gyramland byl

pro všechny stejný takže rozdíly byly stejně malé. Někdy však i kapka rozhodne zda se váhy nakloní. A tak Gyram řečený stejný-trochu jinný udělal zásadní rozhodnutí když se rozhodl vydat na pouť do dálných krajin. Říkal si, když jsem tady, nejsem tam, to znamená, že jsou vždy jinné možnosti. To znamená, že pokud tady jsou Gyramové šťastní jinde mohou být i nešťastní. Gyram řečený stejný-trochu jinný se rozhodl dál neotálet a zbudovat Gyramovu archu. Tato Gyramova archa byl vlastně jen člun ze dřeva avšak aby to vypadalo více hustý přidal Gyram řečený stejný-trochu jinný vychytávky jako lasery, vrtulky, kolečka, matičky a hodně jinných věcí, které byli zbytečné. Avšak toto všechno nehrálo roli. Gyram se vydal na dlouho plavbu směr ... dálka. Letěl dlouhé věky, Givo už došlo, Gřížovky dolušťěné, Gyramova kostka už složena tolikrát, že už to byla vlastní jen kostka. Když najednou viděl v dáli cosi malého. Avšak i malá věc může mít velký význam. A rozhodně malá věc má větší význam než prázdnota, kterou doposud jel. Jak se přibližoval zjišťoval, že ona věc se zvětšuje a její tvar je Goule. Jak se přibližoval a zjišťoval podrobnosti jeho vzrušení rostlo. Rozpoznával Ghory, Gyřeky, Gopce a dokonce i nějaké Gyramy. Tito Gyramové však byli ohromně ošklivý. Jejich kůže byla hnědá, svalů měli až příliš, účes velice neupravený, a z úst jim trčeli nějaké velké Gzuby. Nejprve viděl v těch potvorách Gymara avšak poté co jejich kulturu sledoval zjistil, že Gyramové to nejsou a ani Gymarové.

Kapitola pátá

Následky

Vzal tedy Gyramovu Archu a chystal se na přistání. Avšak tak jako vše i tento čin měl následky. Gyram si doteď neuvědomil jak ohromně je nejlepší. Pouze se snažil pomoci těm hnědým zrůdkám aby se staly tak super jako je Gyram. Avšak Gyramova nejlepšínost byla tak obrovská, že samá podstata bydliště té primitivní planety se začala rozpadat. Tam kde bylo kdysi Gyramoře nyní byly ohromné praskliny, které do sebe vtahovali okolní prázdnotu jak vtahává lovec svou kořist do jámy. Zem se začla pálit a rudnout, stejně jako řeky začaly zelenat. Zrůdičky začali umírat a Gyram netušil jak celou katastrofu zastavit. Nejdřív se bál aby se nestalo něco i jemu avšak poté přišel na to, že jeho Gyramskost tento svět nedokáže ustát. Nebyl již čas na to dále váhat, rozhodl se opustit tuto planetu aby se nic horšího již nestalo. Jak odlétal v očích měl slzy, byly to slzy, které mu ulevily od jeho trápení jen na chvíli. Byly to slzy, které celou zrůdnou scénérii zkalili tak, že Gyram nemusel koukat na to co začal. Avšak jeho srdce krvácelo. Ač byly ty zrůdicke odporné byl to právě Gyramův cíl přivést je ke Gyramskosti. Dále se tedy ponořil do prázdnoty. Nyní však ne s očekáváním a děckým nadšením avšak strachem aby se to neopakovalo. V lepším případě. V horším případě by již na žádnou další planetu nenarazil a tak zjistil, že zničil všechny planety kromě té svoji. Jak roky roky ubíhaly on se snažil přijít na způsob jak by mohl předejít takovéto katastrofě. A náhle jakoby z Gyrames přišel nápad. Odejmu část své Gyramskosti. I jedno procento musí zemi nesmírně ulevit. A tak se z Gyrama stal 99% procentní Gyram. Nyní o něco více smrtelný avšak stále byl Gyram mnohem vyvynutější než všechny rasy vesmíru. Stále bylo nebezpečí, že znovu bude muset čelit tomu čemu se mu už čelit nechce. Následkům.

Kapitola šestá

Naděje

Naděje, to bylo to co Gyramovi scházelo. Báł se, že už nebude další možnosti jak napravit to co se stalo. A najednou uviděl známí obraz. Uviděl jak se v dálce cosi malého nachází. Nyní se nenechal zmást velikostí objektu. Stejně jako jeho myšlenky stáčeli k hrůznému obrazu, který kdysi viděl stáčeli si jeho myšlenky k nové naději. Co když to bude ta stará planeta? Co když budu muset čelit následkům znovu? Nyní však nemusel. Nyní čelil očekávání. Nyní se rozhodne zda to 1% stačilo. Řítil se k zemi zvané Azeroth velkou rychlostí své úžasnosti. Dopadl. Celá zem se zachvěla a zem, kterou měl mít Gyram pod nohama se začala řídit směrem pryč od něj. Gyram propadl panice. 1% nestačilo! Zem se hroutí! Zavřel oči a vzpoměl na Gyramland, to co opustil, to co už se mu asi nevrátí. Najednou však všechn rámus ustal. Gyram zatajil dech, už je po všem? Znovu se mu podařilo zničit planetu? Báł se otevřít oči. Věděl co ho čeká. Ohořelá zem. Zelené řeky. Ohnivý vítr místo lehkého Gvánku. Najednu mu však tvář pohladilo něco co již dlouho neznal. Byl to Gvánek. V tom se Gyram začal radovat. Začal tancovat i když to neuměl. Začal zpívat i když to neuměl. Ano, způsobil škodu a ta vytvořila kráter (nyní se mu říká Un'goro kráter) avšak stále planeta vydržela. Po tak mohutné kalbě jakou Gyram provedl po svém monumentálním přistání Gyramovi vyschlo v hrdle. Rozhodl se najít Gřeku. Šel dlouho. Oporou mu byl jen klacek. Jeho tvář začala být zarostlá ale poté si Gyram řekl „Kurva to moc sexy není“ a nechal vousy aby byly krásně zastřiženy. Najednou našel jezero. A tak se napil. Jeho kalba byla však tak vydatná, že toto jezero exnůl. Vznikla tedy poušť (nyní se jí říká Tanaris). A tak putoval dál. Na každém místě se zem Gyramovou návštěvou změnil. Ale Gyramovi to nevadilo, věděl, že Gyram ví všechno vždycky nejlíp.

Kapitola sedmá

Setkání

Jak šel krajinou nacházel mnoho kultur, některé potřebovali jeho pomoc více, některé méně. Našel lidi, kteří chovali koně. Byly to dobří lidé avšak ke svým koňům se nechovali s úctou jakou vyžadovali. Koně pro ně dřeli a oni je bily. Tak Gyram pozvedl ruce a zvolal „Běda Vám, těm kteří si pomoci neváží. Od nynějšího dne budete své nákupy tahat domu po svých.“ Jak to dořekl lidem namísto nohou narostly kopyta dále další nohy a najednou to byli koně s lidskou horní púlkou. Nazval je kentaoury. Kentaurům z ničeho nic jeblo a začali se chovat nepřátelsky ke všemu. Putoval tedy dále. A narazil na další bytosti nazývali se tauři. Zde Gyram poseděl s náčelníkem a dozvěděl se, že jeho klan nemá respekt ke svému vůdci. Gyram usoudil, že náčelník je frajer a tak zvolal „Nechť se Vám všem oběví antény zkrz, které slyšte svého náčelníka a poslouvejte“. Taurům narostly rohy. Všichni byly šťastní. Taurové, že si mohli ukazovat rohy a poměřovat kdo má větší a Gyram byl šťastný, že si mohl hrát na boha. Až narazil na zem kde nebylo nic jen hora. Gyrama však osud této oblasti zajímal a tak si lehl do hory a zvolal „Až mne bude tato zem nejvíce potřebovat nechť je můj spánek a kalení u konce.“. A tak Gyram spal dlouhé věky až najednou se probudil. Nyní mne svět potřebuje. Vstal a šel se porozhlédnout. Našel domy, našel důmyslná zařízení jak spříjemnit život lidem. Tuto rasu Gyram obdivoval avšak co zužuje tyto kraje natolik, že nyní musím povstat? Přišel do velkého města z bílých cihel. Zde uviděl lidi jak žijí své životy v nekonečné zklíčenosti a věčné nespokojenosti. Tak Gyram putoval městem a přemýšlel co je ta zhouba co zužuje tento kraj? Až přišel do velké síně lemované znaky nějakého zvířete s ostrými zuby a velkou hřívou. A pak to uviděl. Sedl si na zadek a zvolal „Tady bude kurva práce.“ v tom se objekt jeho zraku otočil a řekl „Mohu nějak pomoci?“. Gyram jen pro sebe řekl, já doufám, že já budu moci.

Konec

(Veškerá podobnost s Czechdream serverem je čistě zásadní.)